furta ad retinendū decimas ꝛc̄. Cogita te si hoc displicet patri xp̄o qui p̄cipit op positū. Nota de sua paupꝫtate aliquid idē de vicō luxurie. Cogitate si displicet patri dn̄o Jhesu xp̄o qui oīa videt q̄ꝫtū cunq̄ fiāt secrete. Qui voluit nasci de v̄ gine matre ꝛ viuere caste vt daret nob̄ exemplū. Idē de illis q̄ inclinant̄ ad gu lā ad bibendū demane. respice si displicꝫ patri xp̄o. Idem de illis q̄ inclinātur ad vindictā. Cogitate si displicet p̄ri xp̄o q̄ sibi soli retinuit vindictā De isto timore dicit ꝓpha dauid in p̄s. Benedicā dn̄m di. venite filij dei audite me timorē scꝫ fi lialē docebo vos. Dicat̄ hic miraculum qd̄ legit̄ .ij. machab̄. vi. de eleazaro scō hoīe qn̄ anthyochus rex iniquus ꝑseque batur iudeos ꝛ p̄cepit omibus vt come derēt carnes porcinas. quō eleazarus q̄ noluit comedere in tormētis dixit. dn̄e qui habes scām sciam manifeste tu scis. qꝛ cuꝫ a morte possez liberari duros cor poris sustineo dolores ꝓpter timorē tu um libenter hec patior. Jō dicit scriptura scā Ecci. i. Timor dn̄i expellit pctm̄. nā qui sine timore est nō poterit iustificari.

Tercius timor ē reuerēcialis ꝛ iste ē gloriosus. Hic timor est qn̄ homo timet se equari maiori vt si rex veniret ꝛ vellet sedere in scamno tuo tu stati surgeres Et quare nō timore pene nec culpe ꝫ timore reuerencie. ꝛ talis timor est gloriosꝰ. qꝛ eciā angeli isto timore timēt. Auc̄tas. Tremūt videntes angeli Gregꝰ. qui tn̄ non timēt p̄rio nec scdo timore Sꝫ ter cō isto timore debemꝰ subditi esse deo ī tribꝫ In oracōnibꝫ sp̄ealibus

In officijs diuinalibꝫ.

In missis sacramētalibꝰ

De p̄rio dic quō q̄libet dꝫ tenere cer tā oracōez in die ꝛ vacare orōibꝫ sp̄eali bus. Et dicūtur orōes sp̄eales qꝛ vltra horas ꝛ in istis debet timere deū reuerē cialr ne velitis loq̄ cuꝫ deo sicut loq̄mur inter nos. ꝫ cū magna reuerēcia flexis ge nibꝫ. Quēadmodū loq̄tur homo regi vl̄ pape supplicando ꝛc̄. hoc dicit scriptura. Timete dn̄m ꝛ date illi honorē scꝫ reue renciale. Apoc̄. xiiij. De scdo in offi cijs diuinalibꝫ hoc tāgit clericos ꝛ religi osos. Dicat̄ cum quāta reuerēcia debent stare in choro. Rō qꝛ xp̄us papa ꝛ rex ē presens ī medio. Auc̄tas. Vbi sūt duo vel tres cōgregati in noīe meo in medio eoruꝫ sum. Math̄. xviij. De tercō in missis sacramētalibus. Rō qm̄ in quali bet missa est xp̄s vere. sicut est in celo. Nota ḡ cuꝫ quāta reuerēcia debet stare celebrās ꝛ ne vendant̄ misse. Dic ꝙ non faciāt preciū qn̄ volūt dicere missas ꝛc̄ Dic modū ꝛ preciū dandū ꝓ missa scꝫ pro ꝓuisione vnius diei ꝛc̄. De isto tiō re reuerēciali dicit dauid in p̄s. xviij. Ti mor dn̄i sanctꝰ ꝑmanet in seculū seculi. Deo gracias.

Dnica. iij. post octa. pas. ꝑmo primꝰ.

Cum venerit arguet mundū Joh̄. xvi. hoc verbū indigꝫ declaracōe ma xime amore iudeoꝝ. Sciendū ꝙ in sacra scriptura tā in veteri testamento q̄ꝫ in no uo inueniūtur duo aduentus generales messye ꝑm ꝙ genus humanuꝫ req̄rebat duas reparacōnes. Primus aduen tus fuit ꝑ repacōnem aīaꝝ solum.

Scdus aduētus erit ꝓ reparacōe aīa rum ꝛ corpoꝝ simul. De p̄rio aduen tu sciendū ꝙ ex peccato ade ꝛ alioꝝ aīe inciderūt hoīes in plura pctā ꝛ mala. Primū malū fuit ignorācia de rebꝫ spi ritualibꝫ ꝛ celestibꝫ. de quibꝫ nō sciebant gētes ante aduentū xp̄i nec ꝑ ꝓhiam qꝛ solū curant de rebꝫ de motibꝫ ꝛ de influē cijs corpoꝝ sup̄celestiū. nec ꝑ legē moy si qui solū loquitur de hoc mūdo. Ideo ignorabamꝰ sp̄ualia ꝛ celestia. Ideo da

uid loquēs de antiquis dicit. Nescierūt. sup̄ phij. nec intellexerūt scz iudei in tenebris ambulāt. s̄ venit messyas q̄ reparauit istā ignorāciaz declarās quō ille deus vnus quē phij vocāt primū principium siue primā causā seu primū motorē est trinus i p̄sonis pater filius ⁊ spūs sāctus. Scdo declarauit quō sunt in celo nouē ordines angeloꝝ. Tercio de aīabꝫ que s̄m gradū bone vite quē tenuerunt collocātur in illis ordinibꝫ angelorum. Quarto declarauit nob̄ purgatoriū v̄ vadūt anime q̄ nō fecerūt hic condignā penitenciā Itē de animabꝫ pueroꝝ q̄ decedūt cū originali quō vadūt ad lymbū.

Secūdus defectus siue malū aīaꝝ ē inclinacō ad peccata ex pctō ade. Quidā ad sup̄biā. quidā ad auariciā ⁊c̄. de alijs. Ideo dicit scriptura. Sensus eī ⁊ cogitacō humani cordis ad mala p̄na sūt ab adolescēcia sua. Gen̄. viij. Sz venit xp̄c et reparauit p̄ exēpla v̄tutū sue scē vite

Terciū malū erat habundācia pctōꝝ. Ideo scriptura. Non est homo iustus in terra qui faciat bonū ⁊ nō peccet. Eccs. vij. Sed venit xp̄us q̄ cōn̄ plagas ordīauit medicinas sacramētoꝝ. Quartuz malū erat debilitas bonoꝝ qꝛ nō possuꝰ p̄seuerare in bonis. Iō p̄uidit xp̄s vt p̄ penitenciā repamur ⁊ emēdemus nos.

Quītus defectus erat damnacō inferni qꝛ nullus poterat euadere q̄tumcūqꝫ scūs ⁊ bonus. De hoc eciā dauid in p̄s. Quis est qui viuet ⁊ nō videbit mortē et eruet animā suā de manu inferni q̄si dicat nullus. Sed venit xp̄us ⁊ reparauit. Quia modo p̄sona bona ⁊ scā in morte euolat ⁊c̄. Sed remanēt passiones corporis. Iō in secūdo aduentu qn̄ veniet xp̄us ad iudiciū tunc reparabūt̄ mala corporꝝ. Quia tunc resurgent corp̄a bonorū impassibilia incorruptibilia clara ⁊c̄. Ecce quare sunt duo aduentus xp̄i. Racio iam satis ptz q̄ mala ⁊ peccata in mūdo primo venerūt in anima quādo adaz et eua desiderabāt equari deo in sciencia et tamen adhuc nō patiebant̄ in corpore Sed post venerūt mala corp̄is quando Adā in sudore vultus ⁊c̄. et eua peperit cū dolore. Ideo xp̄us primo voluit reparare mala animarū quia p̄rio fuerunt Deinde veniet ad reparandū mala corporū que postea venerūt. Patet hic responsio ad q̄stionez iudeorū dicentium. Quare venit messyas. qd̄ bonū fecit qꝛ ita patimī modo ⁊c̄. De hijs duobꝫ aduentibus Auc̄tas abacuch. ij. Dicatur hystoria de visione ⁊ respondit dn̄s Apparebit in finē ⁊ non mentietur si moraz fecerit. exspecta euz. quia veniēs veniet ⁊ non tardabit. Abacuch. ij. Quia veniēs scz in primo aduentu p̄ reparacōne animaꝝ. veniet in secūdo p̄ reparacōne corporum. Et de isto secūdo aduentu dicit thema. Cum venerit ille arguet munduz. De isto iudicō faciā duos sermones. hodie erit p̄dicacō de ordinacōne generali. et cras erit de executōne effectuali. De illa ordinacōne dicit euāgelista. Cuz venerit filius hoīs in maiestate sua ⁊ omēs angeli eius cū eo tunc sedebit sup̄ sedem maiestatis sue. ⁊ cōgregabūtur ad eum omnes gentes ⁊ separabit eas abinuicē sicut pastor segregat oues ab edis. ⁊ statuet oues quidez a dextris suis. edos autem a sinistris. Math̄. xxv. Hec ordinacio cōsistit in quatuor cōclusionibꝫ.

Prima qꝛ iudex vl̄is manifestabitur illa die omnibꝫ generaliter. Cū venerit filius hoīs in maiestate sua.

Secūda q̄ illa die iudex erit associatus multū solenniter ibi Et omnes angeli eius cum eo

Tercia q̄ illa die iudex vniuersal' erit collocatus multū alte. ibi sedebit sup̄ sedem maiestatis sue.

Quarta q̄ illa die totuz genus huānū p̄sentabit̄ corā xp̄o iudice p̄sonalit̄

ibi Et cōgregabūtur ad eum omēs gentes ꝛc. Prima cōclusio dicit ꝙ iudex vniuersalis manifestabit illa die omnibus generalit. Nam doctrina est cōmunis ꝙ xp̄us in iudicō videbitur ab omnibus tam boīs q̄ꝫ malis q̄ꝫtum ad humanitatē ꝛ cognoscetur ꝙ est deus ꝛ homo. ꝫ solum boni videbūt diuinitatez. De ista manifestacōe dicit euāgelista. Cum venerit filius hoīs in maiestate sua. Nota in maiestate. i. magno statu nō veniet in simplicitate ꝛ pauꝑtate vt in prīo aduentu venit. Jō fuit refutatus a iudeis. qui exspectabāt ꝛ exspectāt habere a messya vanitates mūdi ꝛc. Ideo quādo beatus Johēs ip̄m ostendit dicēs. Ecce agnus ꝛc. dixerūt iudei Ille pauꝑ est nolumus hūc regnare suꝑ nos. Luca teste. Sed ad iudiciū veniet cū tanta maiestate ꝙ celū ꝛ terra ꝛ omīs creatura tremꝫ

Nota ad hoc silitudinez de arbore v̄ sunt auicule cātantes ꝛ ludētes. ꝫ quando nisus vel accipiter volat omēs tacēt et timent. Ista arbor est iste mūdus cuius fructus sunt honores. diuicie. delicie. Et quilibet vult colligere ꝛc. Aues ludentes sunt creature que nō faciūt nisi ludere. Prīo sol videtur ludere currendo ab oriente in occidentē et ecōuerso. Itē luna stelle. Aer eciā qui q̄nq̄ꝫ est clarus. q̄nq̄ꝫ est tenebrosus. Idez de mari quia semꝑ videtur ludere. Item de terra q̄ in vere floret ꝛc. ꝛ in autumno omīa deponit. volucres eciā ludūt in vere quilibet ducit vxorē ꝛ in hyeme nō curant de ea. homines eciā videntur ludere hīc inde discurrendo. Sꝫ q̄n veniet ille falco siue aquila nobilis scꝫ xp̄us in iudicō omnes creature stabūt. sol in oriente. luna in occidente. nec decetero mouebūtur. montes soluētur. Jō ecclesia in ꝑsona cuiuslibet xp̄iani orādo dicit. Libera me dn̄e de morte eterna. in die illa tremenda. quando celi mouēdi sunt ꝛ terra. dū veneris iudicare seculū ꝑ ignem. Moraliter cogitate hic. si creature corꝑales q̄ nunq̄ꝫ peccauerūt nec cōtra mādata dei fecerūt tm̄ timebūt in xp̄i aduentu. q̄d faciēt peccatores qui tot offensas fecerūt contra deū? quid facient tūc infideles iudei ꝛ agareni. quid faciēt falsi xp̄iani. q̄ licet habebāt fidem nō habent bonā vitam. Sꝫ aut sunt suꝑbi aut auari ꝛc. Cogitate ḡ illā diem. Jō de iudeis ꝛ malis xp̄ianis dicit scriptura in ꝑsona xp̄i. Aspicient in me quē confixerūt. ꝛ plangēt eum quasi suꝑ vnigenitū ꝛ dolebūt suꝑ eum. sicut doleri solet in morte prīogeniti. Sacha. xij. De planctu maloꝝ xp̄ianoꝝ. Apoc. prīo. Ecce venit cū nubibꝫ ꝛ omīs oculus videbit eum ꝛ qui eū pupugerūt ꝛ tunc plāgent se suꝑ eum omnis tribꝫ terre ꝛ amen. i. eternaliter. Patet prīa conclusio. Suꝑ hoc do vobis cōsilium optimū ꝛ benedictus erit q̄ illud seruabit. qꝛ tūc licet celū ꝛ terra ꝛ omīs creatura timeat vos nō timebitis. Quia sicut habetis duos pedes in corꝑe ad standū firmiter. ita in aīa habebitis duos pedes. pes dexter est vera credencia. sinistra bona vita. Et in illa die stabitis firmiter ꝛ sine timore. Jō beatus Gregꝰ orando ī collecta vigilie natiuitatis petebat dicēs. Presta q̄sumus vt vnigenitū tuū quē redemptorez leti suscipimꝰ venientez q̄ꝫ iudicem securi videamus. Secūda conclusio dicit ꝙ illa die iudex vniuersalis erit associatus multum solenniter. qꝛ omnes angeli eꝰ cum eo. Mirū est cum in primo aduentu venit solus. ꝫ ad iudiciū veniet cū omnibus angelis. qui sunt plures q̄ꝫ folia arboꝝ in toto mūdo Si stelle celi sunt innumerabiles. quāto magis angeli? Questio q̄d dicimꝰ de sāctis qꝛ euangelista nō loquitur nisi de angelis. Quid de patriarchis aplis ꝛc. Respondeo ꝙ nō soluꝫ angeli sed eciaꝫ omnes sancti venient cū eo. Sed de sanctis

nihil dicit hic qz iam dictuz fuerat a ꝓ-
phta in veteri testamēto. Stat ad iudi-
candū dominus stat ad iudicandū ꝓplos
dñs ad iudiciū veniet cū senioribꝫ popu-
li sui ⁊ pricipibus eius. Isa. iij. Nota
seniores dicūtur sancti. Rō qz ad instar
senū gubernauerūt se prudent in hoc mū-
do Pricipes autez dicūtur angeli. Itē
alia auctas. Sacha. xiiij. Veniet dñs de-
us meus omēs qꝫ sancti eius cū eo. Dic
pratice quō xp̄us in die iudicij qñ vult
descēde ad iudiciū dicz matri sue. Mat
mea. hodie est dies iudicij. Ideo descen-
damus ⁊ vos angeli ⁊ archāgeli prece-
datis Et vos patriarche ⁊ ꝓphe ⁊c̄ seq̄-
mini. Et ipē cum matre in medio. Mo-
raliter cogitate hic in qua platea ⁊ corā
quibus ostendent omīa mala ⁊ pctā et
omīa bona que fecim⁹ qz ibi omīa mai-
festabūtur v̄tute diuina vbi boni de bo-
nis laudabūtur. mali vero detestabūtur.
Naz coīs est doctrina theologoꝝ ꝙ om-
nia mala eciā cogitacōnes ibi manifesta-
būtur v̄tute diuina. Sicut ille q̄ ponit ī
scala ⁊ ostendūtur omīa mala sua. Ita
illa die in libro cōscie virtute diuina qui-
libet ostendet omīa mala que fecit. Auc-
tas Iudiciuz sedit ⁊ libri aperti sunt Da-
nielis. vij. Scdo modo cogitate q̄t ma-
la ibi manifestabūtur. quāta mala occul-
ta ibi aperientur. Quot mali clerici religi-
osi et layci qui nunc reputantur boni sed
secrete faciunt multa. Sed tunc omīa vi-
debuntur. Nota practice quomō dice-
tur et quis est ille. ⁊ nunquit est qui ⁊c̄.
Cogitate si ego dicerē modo omnia pec-
cata alicuius vestruz. quāta esset sibi cō-
fusio. Ita tunc. Dic de quolibet statu.
Ideo dicit apostolus. Nolite ante tem-
pus iudicare quoadusqꝫ veniat domin⁹
qui illuminabit abscondita tenebrarum.
et manifestabit consilia cordium ⁊ tunc
laus erit vnicuiqꝫ sup̄ bono a deo. prima
Ad corinth. iiij. Nota ante temp⁹ scz
iudicij iudicare qz modo multi videntur
boni vl mali ⁊ est oppositum. Consiliū
sup̄ hoc do vobis ꝙ si vultis ipsū tenere
in illa die nullum malum seu peccatum
vestrum apparebit in confusionē vestrā
Recipiatis quadratum scz penitenciam
que habet quatuor angulos scz quatuor
partes penitēcie.

Primuz est cordis contricō
Secundū emendandi ꝓpositu
Terciū oris confessio.
Quartū opis satisfactō.

Et in illo iudicō nullum peccatum appa-
rebit in confusionem vestraz. De hoc ꝓ-
phta dauid. Beati quoꝝ remisse sunt ī-
iquitates ⁊ quoꝝ tecta sunt peccata glō.
velo penitencie. Tercia conclusio dic
ꝙ illa die iudex vniuersalis xp̄us erit col-
locatus alte qz sedebit sup̄ sedem maie-
statis sue. Iam scitis ꝙ iudex dando sen-
tenciam sedet. Dicatur quomō illa die
in aere altius xp̄s sedebit vt possit ab oī-
bus videri. Questio si xp̄us sedebit.
quomō sancti stabunt. virgo maria ⁊ alij
Quidam credūt ⁊ ita pingunt pictores
ꝙ illa die virgo Maria ab vna parte ⁊
Johānes ab alia genibus flexis orabūt
pro peccatoribus. Falsum est. nec illa die
orabūt ꝓ aliq̄ s̄ sedebūt cum xp̄o. Auc-
tas Dixit petrus xp̄o ꝓ se ⁊ ꝓ alijs Ecce
nos reliq̄mus oīa ⁊c̄. Mat. xix. Rn̄dit
xp̄s. Amē amen dico vob ⁊c̄. iudicātes
nō dicit iudicādi. Et n̄ solū apl̄i sedebūt s̄
oīs de vita apl̄ica. Moraliter dic ꝓ re-
ligiosis cū quāta diligencia debēt seruare
vitā apl̄icam ꝓ tanto honore habendo.
Dic quantuz laboraret miles si sciret ꝙ
ex suo labore posset fieri rex. ⁊ sacerdos
si posset ex suo labore esse papa. Idem
de muliere si posset fieri regīa vel magna
domina alicuius patrie. Si iste honor ⁊
dignitas a nobis cogitaretur omnes la-
bores religionis nostre ⁊ penitēcie essent
dulcissimi dic quō respicit inferius Au-

ctoritas ⁊ ꝓphia dauid. Quis sicut dn̄s
dc̄us noster qui in altis habitat ⁊ humi-
lia respicit in celo ⁊ in terra ⁊c̄ ps. Lau-
date pueri. Quarta cōclusio dicit ꝙ illa
die totū gen⁹ hūanū pn̄tabit̄ corā xp̄o
iudice vniuersali ꝑsonaliter. quia ī omni
iudicio criminali maxime oportet cōpere
ꝑsonaliter. Jō dicit ⁊ cōgregabūtur ad
eū om̄es gentes. Questio vbi tūc cōgre-
gabunt̄ Rn̄deo ꝙ in illis ꝑtib⁹ vbi xp̄s
fuit ꝓ nobis iudicat⁹ ⁊ sententiatus vbi
vult facere iudiciū ⁊ dare sn̄iam. Rō q̄-
re. qꝛ oīs qui se humiliat. scꝫ ꝓ deo exal-
tabit̄ Luc. xviij. Jō oportꝫ nos ire illuc.
De hoc ꝓphia Joelis. iij. In dieb⁹ illis ⁊
in tp̄e illo cū cōuertero captiuitatē iuda
et irl̄m cōgregabo oēs. ⁊ deducā eos in
vallē iosaphat ⁊ disceptabo ibi cum eis.
Dic quō oues scꝫ boni erunt a dextris.
mali a sinistris. Si ergo illa die vultis
esse a dextris. sitis mō oues xp̄i. Dic con-
ditiones ouis. sic q̄ nō nocent cornib⁹ po-
tentie. ⁊ iusticie. scīe. nec dentib⁹ vt lupi
mordendo famā vel reuelando occultū
Itē dat bn̄ficiū lane. i. sb̄e tp̄alis ⁊ lac-
tis correctionū. Itē sunt obediētes de q̄-
bus dicit xp̄s Joh. x. Oues mee vocez
meā audiunt.

De eadē dn̄ica sermo secundus.

ARguet mūdū
de pctō Joh. xvi. Origina-
liter ⁊ recitatiue in euāgelio
hodierno scribit̄ pn̄s verbū. Pro decla-
ratōne hui⁹ verbi ⁊ introductōe mate-
rie p̄dicāde Sciendū ꝙ inter om̄es bo-
nas conditiones ⁊ nec̄ias ꝑsone q̄ vult
corrigere pctā ⁊ rep̄hendere ē ꝙ sit sine
pctis ⁊ virtuos⁹ ⁊ bon⁹. Istud fundat̄
ꝑ vnā regulā q̄ dic̄. Cōtraria cōtrarijs
curant̄ ⁊ expellunt̄. qn̄ infirmitas venit
ex calore. dant̄ medicīe frigide ⁊ ecōuer-
so. Jō q̄ infirmitates pctōꝝ vult corri-
gere ⁊ rep̄hendere. oꝫ ꝙ ip̄e habeat q̄li-
tates cōtrarias scꝫ ꝙ sit bon⁹ ⁊ virtuo-
sus. Vbi gr̄a. Qui vult corrigere infirmi-
tatē sup̄bie pompe ⁊ vanitatis nec̄m est
ꝙ sit hūilis ⁊ sic de alijs. Si forte ille q̄
vult alios corrigere vel arguere est in
illis pctis nō sequit̄ correctio. ꝫ indigna-
tio ⁊ erit despect⁹ in cordib⁹ audiēcium
q̄ statī dicūt O ille deberet seip̄m tene-
re ꝑ nasū p̄mo. ⁊ p⁹ ⁊c̄. Ip̄e dicit ꝙ si-
mus hūiles. ⁊ ip̄e ē sup̄b⁹ ꝙ sim⁹ libe-
rales ⁊ ip̄e ē auar⁹ ⁊c̄. Jō dicit Poe-
ta Turpe ē doctori. i. correctori cū culpa
redarguit ip̄m. Necessariū ē ergo arguē-
ti pctā ut sit sine pctis. Mō videamus
q̄s est ille q̄ est sine pctō ⁊ defectu. Di-
co ꝙ si ꝑquirit̄ a p̄ncipio mūdi vsq̄ ad
finē nō inuenietl nisi xp̄m ih̄m q̄ nunq̄
peccauit. nec pctm̄ habuit ⁊ h̄ s̄m cōmu-
nē legē dicit Aug⁹. de natura ⁊ gr̄a. ꝙ si
oēs sc̄i p̄riarche ꝓphete apl̄i martires do-
ctores ⁊c̄ essent sil̄ interrogati an eēnt si-
ne pctō oēs. Rn̄derēt. Si dixerim⁹ ꝙ
pctm̄ nō hēm⁹ ip̄i seducim⁹ ⁊ veritas ī
nobis nō ē p̄ma Joh. p̄mo. nisi xp̄s de q̄
Isa. liij. Qui pctm̄ nō fecit nec ⁊c̄ p̄ma
Pet. ij. Jō dicebat xp̄s iudeis qn̄ p̄di-
cabat. Quis ex vobis arguet me d̄ pctō
q. d. null⁹ Joh. viij. Ergo ꝓprie sibi cō-
uenit soli arguere mūdū de pctō Jō d̄ eo
dicit thema. Ille scꝫ xp̄s q̄ est sine pctō
arguet mdm de pctō. pꝫ thēa. Inuenio
in sacra scriptura ꝙ. x. pctā sūt de q̄b⁹ sin-
gularit̄ xp̄s arguit ⁊ increpat m̄dm ⁊ ꝑ-
sonas mūdanas ⁊ oīa īueni ī q̄dā auc̄te
dauid ⁊ ī. vi. v̄sib⁹ psalterij. pctōri āt di-
xit de⁹ vsq̄ arguā te ps. xlix. De oīb⁹ istl
arguit xp̄s mdm ꝑ os suū qd̄ ē scriptura
Jō dicit thēa. Ille arguet mdm d̄ pctō
scꝫ de q̄lib⁹ istoꝝ Prīo tāgit̄ vnū pctm̄
ꝙ ē īiusticia dn̄oꝝ ibi. qꝛ tu enarras iusti-
cias meas hoc verbum dicit de⁹ cuilib⁹
dn̄o seu p̄ncipi vl̄ rectori cōmunitatl ⁊

cuilibet qui habet aliqd̄ officiū regendi
ꝓplm̄ qꝛ tu enarras ⁊c̄. Oīs iusticia or-
dinata tam in lege quā in canone vl̄ i cō-
stitutōibꝫ regū ⁊ ciuitatū a deo est Ipe
enī ordinauit oēs iusticias Hoc dicit ipe-
met ꝑ me reges regnāt ⁊ legū cōditores
iusta decernunt. per me ꝑncipes impant
et potentes decernūt iusticiā Prouer.
viij. Omnes ergo leges ⁊ canones et
oēs bone ordinatōnes sūt iusticie dei. Re-
ꝑhendendo ergo dn̄os qui nō seruāt iu-
sticiā dicit de⁹ cuilibet. Quare tu enar-
ras iusticias meas scꝫ extra in ore. ⁊ ope-
re nihil facis. Quia hoc in mūdo qn̄ in-
trāt ad regendū iurant ꝙ respiciēt hono-
rem dei ⁊ vtilitatē cōitatis ꝙ se guberna-
bunt ꝟm iusticiā. ⁊ qn̄ sunt int⁹ nihil fa-
ciunt. Vbi inuenies rectorē cōitatis q̄ se
gubernat ꝟm iusticiā quā iurauit. sed ꝟm
amorē vel fauorē vel donū vel affectō-
nem declinant iusticiā. Ideo dicit quare
tu enarras ⁊c̄. Si aūt iusticia dei serua-
retur totus mund⁹ haberet bonū. Sed
hodie vidue pupilli ⁊ orphani ⁊ paupe-
res nō possunt inuenire nec obtiuere iu-
sticiā. Si ad min⁹ diceret̄ eis. Vadatis
qꝛ non habetis iusticiā bonū esset. sed fa-
ciūt eos placitare ⁊ ꝑdere tp̄s ⁊ labo-
res ⁊ vexant paupes q̄ꝫdiu sentiūt i eis
peccunias ⁊ in fine d̄r eis nō habebatl bo-
nū ius. O qd̄ pctm̄ ē ꝓ vna hora q̄ tu ꝓ-
trahis iusticiā ⁊ facis stare vnā viduam
aut pupillū vel aliquē paupem añ por-
tam tuā tu stabis ad portā ꝑadisi mille
annis pulsans dicēdo. dn̄e dn̄e api no-
bis Math. xxij. nec vnq̄ꝫ intrabis dicet
tibi xp̄s ⁊ non recordaris de tali vidua
etc̄ ⁊ facit te ibi stare. nec intrabis. Ecce
q̄re dicit. q̄re tu enarras ⁊c̄ Ideo dauid
in p̄s. Si vere iusticiā loquimī recte iu-
dicate filij hoim. tūc est vera iusticia qn̄
sicut d̄r ⁊ loq̄tur ore ꝑ dn̄m iudicē vel
assessorē. Sic ⁊ cōcordat in ope. qꝛ nec
amore nec fauore ⁊c̄ fit cōtra iusticiam.

Ecce ꝑmū pctm̄. de quo dicit thema. Il-
le scꝫ xp̄us arguet mundū de peccato
Scd̄m dicit̄ symonia eccl̄iasticoꝝ ibi.
Et assumis testamētū meū ꝑ os tuum.
Qū alq̄s dn̄s facit testamētū vnū i vi-
ta sua ⁊ in morte facit aliud scd̄m confir-
mat̄ ꝑ mortē ⁊ ꝑmū annullat̄ ⁊ cassat̄.
Ita fecit de⁹ q̄ fecit ꝑmū testamētū or-
dinando de bonis hui⁹ mūdi que dimi-
sit iudeis q̄ꝫdiu fuissent obedientes ⁊ nō
ydolatrarēt. Sed de bonis paradisi nul-
lum legatum fecit extunc. Sed exquo de-
us fuit factus homo. extunc fecit aliud te-
stamentum ⁊ ordinauit de bonis celesti-
bus ⁊ nihil de terrenis. quia nihil terre-
num legauit. īmo dixit ꝙ despicerentur.
sed legauit gloriam paradisi dicēs. bea-
ti pauperes spiritu qm̄ ip̄oꝝ est regnum
celoꝝ Math. v. Item qui fecerit vo-
luntatem patris mei qui in celis est ⁊c̄.
Math. vij. Item beati qui ꝑsecutionē
patiunt̄ ꝓpter iusticiā Math. v. Ecce le-
gata que fecit in secūdo testamēto qd̄ ꝑ
mortē fuit cōfirmatum ꝑmo cassato et
annullato. Sed ecclesiastici oēs volunt
gaudere de ꝑmo testamēto licet ore as-
sumat scd̄m testamētū legendo ep̄l̄as ⁊
euāgelia. Sed in corde ⁊ ope nō curāt
nisi de testamēto nōm nisi tꝑalia ꝓmittē-
te tū ꝑlatus vel curatus ⁊c̄ non vis nisi
tꝑalia peccunias ⁊ bona. Quando va-
cat ep̄atus rectoria vel beneficiū statim
dicit̄. ⁊ q̄ꝫtum valet tantū importat. O
modo potero tenere tot scutiferos. Idē
de istl qui ꝑdicant vel de clericis qui mi-
nistrant sacramenta. omnes vadunt ad
primū testamentū diuitias ⁊ bona ⁊c̄
Quis est modo qui solum pro honore
dei ⁊ saluatione animaꝝ intendat labo-
rare. nullus. Ecce quare dicit̄. peccatori
aūt dixit de⁹. quare tu assumis testamen-
tum meū per os tuum Imo dicam vo-
bis vnū magnū defectū clericoꝝ d̄ mis-
sis scī amatoris que licet de se sint bone

multi defectus tamē circa eas cōmittūt
Primus ꝙ dicantur sine interuallo
Ideo oportet dimittere missas ꝑ eccle-
siā ordinatas. quolibet die sunt iā certe
misse vt in magnis festiuitatibꝫ ⁊ despi-
ciūt tam magnū consiliū sicut ē scē mr̄is
ecclesie ordinatū a spū scō. Secūdus
defectꝰ qui ē ibi ꝙ dicat̄ cotidie. Et vbi
inuenies mō vnū sacerdotē qui. xxx. die-
bus cōtinuis sit ꝑatus ad celebrādum.
Apl'i ⁊ sancti q̄ nō tenebant̄ faciebāt ma-
gnas pn̄ias orabant poterāt celebrare q̄-
libet die. Sꝫ ꝑm vitā quā mō tenēt cle-
rici. cōmedendo. bibendo. truffando ⁊ lo-
quendo de mulieribꝫ forte q̄libet die fa-
cient nōnulli. xxx. pctā mortalia ⁊ cele-
brabit in damnatōem aīe sue ⁊ illiꝰ q̄ fa-
cit ip̄m celebrare Tercius error seu de-
fectꝰ ē qn̄ ex quo habet cōtinue celebra-
re petit plus ꝓ illis missis. Ecce symo-
nia pura quā facit qꝛ vendit xp̄m cū iu-
da d. Quid vultis mihi dare ⁊ ego euꝫ
vobis tradā. iō cū iuda ibitis Quar-
tus error seu defectus est qꝛ vt scitis di-
cunt̄ certe misse trinitatis virginis ma-
rie ⁊ apl'oꝝ ⁊ dicunt qn̄ ego dixero mis-
sam de trinitate debetis offerre tres can-
delas cū tribꝫ denarijs ī q̄libet ⁊ in illis
de btā virgīe. vij. denarios ꝓpter reuerē-
tiā. vij. gaudioꝝ ⁊c̄. Quintꝰ defectus
qꝛ vel sacerdos erit curatꝰ vel benefici-
atus ⁊ tūc misse sue sunt oēs assignate
et hꝫ cantare ꝓ illis q̄bꝫ tenet̄. quō er-
go poterit cantare ꝓ te Sextꝰ defectꝰ
qꝛ sequit̄ error credunt cōiter gentes ꝙ
ex illis missis extrahat̄ vna aīa de purga-
torio. verꝫ est ꝙ scn̄s amator cū. xxx. mis-
sis extraxit aīam matris sue de purgato-
rio. Sed nō sequit̄ ꝙ si ip̄e fecit tu facias
qꝛ tu nō ita scn̄s ⁊ iustus es sicut ip̄e. Iꝫ
misse habeāt magnā virtutē tn̄ etiā req̄-
rit̄ deuotio celebrantis. Itē qꝛ pctā ma-
tris btī amatoris ⁊ mr̄is tue vel pr̄is nō
sunt eadē. Nūq̄d eadē medicina erit vti-
lis in qualibet infirmitate. Talibꝫ accidit
vt cuidam rustico q̄ curauit se de quadā
infirmitate seu inflatura quā habebat ī ti-
bia. Qui videns hoc fecit se medicum ⁊
oībus infirmitatibꝫ mīstrabat vnā cepā
assam ⁊ excecauit aliquos q̄ patiebātur
in oculis. Ita creditis vos ꝙ ille misse
que fuerūt vtiles mr̄i sancti amatoris q̄
forte nō habebat nisi vnū pctm̄ veniale
sint etiā vtiles pr̄i vr̄o q̄ fuit magnꝰ v-
surarius. Sed hoc fit ꝓ peccunijs gaudē-
tes de p̄mo testamēto in ope ⁊ de scōo
in ore. Iō dicit q̄re assumis testamentū.
Ideo dauid nō custodierūt testamētuꝫ
dei ⁊ in lege eiꝰ noluerūt ambulare p̄s.
lxxvij. Iō ille scꝫ xp̄s q̄ est sine pctō ar-
guet mdm ⁊c̄ Terciū ē impenitentia
pctōꝝ ꝙtangit̄ cū dr̄ ibi peccatori autē
dixit deꝰ. Tu vero odisti disciplinā ⁊c̄
scilicet penitentie que dicitur disciplina
Ratio quia disciplina facta est ad si-
militudinē stelle hn̄tis radios. Ita recte
est de pn̄ia hꝫ enī sex radios. p̄mꝰ ē cor-
dis cōtritio. secūdus est emendādi ꝓposi-
tio. tercius oris cōfessio. Isti radij sunt
multū pungentes ad modū discipline.
Ista disciplina pn̄ie nō debet esse odio-
sa alicui qꝛ de magno peccatore inimico
dei facit iustū ⁊ amicū ⁊ filiū dei. Ido
apl'us In disciplina ꝑseuerate tanq̄ fi-
lijs nobis se offert deus ad Hebre. xij.
Ille scꝫ xp̄us arguet illos qui nolūt fa-
cere pn̄iam Quartū est negligētia di-
uinoꝝ ibi peccatori autē dixit deus ꝓie-
cisti semones meos retrorsum vos mo-
do qn̄ auditis sermonem habetis verba
dei coram vobis audiendo ⁊ cogitando
Sed vtinā facto sermone non ꝓiciatis
retrorsum non ponendo in opere ꝙ au-
diuistis. Ideo dicit proiecisti sermones
meos retrorsum scilicet per negligenti-
am non est parum peccatum. maxime qn̄
sermo est correctiuus cōmunitatis cōtra
pctā notoria. Ideo dicit deus rectori.

ꝓiecisti sermones meos retrorsuz Cor
rumpunt ꝑ diuitias vel fauores ⁊c. Jō
dicit sapiēs fili mi ausculta sermones me
os ⁊c de negligētibꝫ dicit ꝑus thema.
Ille arguet mūdū de pctō Quintuz
est de auaricia cupidoꝝ Ibi peccatori aūt
dixit deꝰ. Si videbas furē currebas cū
eo scz ī societate. latro ⁊ fur cū quo oēs
volūt currere est vsurarius. q̄libet enī v
surarius est latro. Quia sicut latro tenet̄
ad restitutionē si vult saluari. ⁊ om̄es vo
lunt currere cū eo dicēdo. q̄d ē hoc. ꝙ ta
lis qui erat paup ⁊ pr̄ suus erat sutor v
nus ⁊ modo ē ita diues. O qꝛ mutuat
x. ꝓ. xij. ⁊ ita ponit̄ ī carta. Item mutuat
frumentū ad lucrū. Itē emebat ꝓ para
ta pecunia pro minori p̄cio ⁊ vendebat
plus qn̄ dabat ad terminū. ⁊ sic ascendit
⁊ multiplicauit pecunias. totū ē vsura
et damnatio. Si vultis censualia habea
tis duo ꝙ sit vera emptio scd̄o ꝙ p̄cium
sit iustū. Sed mō oēs volūt currere cū
latrone scz vsurario. dicēdo sicut ille fe
cit ita ego faciā ⁊ multiplicabo peccuni
as. Ecce q̄re dicit si videbas furem ⁊c
Sed aliq̄ volūt se excusare dicēdo holo
esse vsurarius sed ponā centū floꝝ. ī ma
nu iudei ⁊ ille faciet vsurā. qꝛ iudei pn̄t
facere vsurā ⁊ dabit mihi de lucro. talibꝫ
accidit ut pylato q̄ nolens condemnare
xp̄m. qꝛ scm̄ ⁊ iustū ip̄m inuenit ꝫ tradi
dit ip̄z volūtati iudeoꝝ ⁊ lauit manꝰ su
as. Ita facis tu ponendo peccunias ⁊c. cū
tn̄ nec iudei pn̄t facere vsurā īmo decipi
unt̄ in illa auc̄te Nō fenerabis fratri tuo
ad vsurā peccuniā nec fruges nec quāli
bet aliā rē sed alieno Deutro. xxiij. hoc
vocabulū alieno decipit eos. qꝛ nō intel
ligūt q̄re dixit moyses alieno. ꝓ rn̄sione
Nota hystoriā de loth q̄ recepit in hospi
cio duos angelos. Et hoīes illiꝰ ciuita
tis sodome. credentes angelos fuisse ho
mīes carnales. voluerūt peccare cū eis
et obsederunt domū loth. quibꝫ obtulit
duas filias virgines ut abuterent̄ eis et
nō abuterent̄ sanctis angelis Si illi so
domite cognouissent filias loth fuisset
pctm̄ ⁊ q̄s diceret cōtrariū O diceres tu
ille sanctꝰ hō loth dicebat hoc verū ē ad
vitandū maiꝰ pctm̄ siue malum. Ita de
moyse qui dixit iudeis. Non fenerabis
fratri tuo ꝫ alieno. nō ꝙ nō eēt pctm̄ sed
ad vitādū maius pctm̄. Vn̄ dicit b. tho.
scd̄a scd̄e. q. lxviij. arti. p̄mo in solu. ad se
cūdū ꝙ iudeis ꝓhibitū fuit ne acciperēt
vsurā scz a iudeis. ꝑ qd̄ dat̄ intelligi ꝙ
accipe vsurā a quocūqꝫ hoīe ē simplicit̄
malū. Debemꝰ enī omnē hoīem habe
re q̄si ꝓximū ⁊ frēm p̄cipue in statu euā
gelij ad qd̄ oēs vocāt̄. vn̄ in p̄s. absolu
te dr̄. Qui peccuniā suā nō dedit ad vsu
rā ⁊ Ezech. xviij. Qui vsurā nō acce
perit. ꝙ aūt ab extraneis vsurā acciperēt
nō fuit eis cōcessum q̄si licitū sed ꝑmissū
ad maius malū vitandū ne scz a iudeis
deū colentibꝫ vsuras accipent ꝓpter aua
riciā cui dediti erāt vt habet̄ Isaie. lvi.
Ecce q̄re dicit si videbas furē ⁊c. De q̄
bus dicit Isa. Pedes eoꝝ ad malū cur
rūt Isa. lix. Sextū est immūdicia lu
xuriosoꝝ. ibi pctōri aūt dixit deꝰ. Et cū
adulteris portionē tuā ponebas. adulte
riū ē qn̄ vir ut ꝓditor curat de alia mu
liere. vel vxor de alio homīe. Ideo vt ꝓ
ditores damnabunt̄ in inferno. quia frā
gunt sibi fidem. Et sunt multi q̄ licet non
faciant adulteriū. tn̄ ponunt cum adulteris
portionē. Nota. x. portiones ⁊ vnus po
nit vnā. ⁊ alius aliā. vbi gr̄a aliqui por
tionē suā ponunt cū adulteris. scz corde
vt aliqui religiosi vel clerici q̄ ex timore ī
famatōis seu ꝑiculi vl scandali nō audēt
facere pctm̄ op̄e. qꝛ vbi fit ignis fumus
hz exire. iō non faciunt opꝰ. Sed ponūt
cor cogitando O q̄lis delectatio eēt cū
tali ⁊c Jō dicit cū adulteris. Aliqui
ponūt os turpiter loquendo de illa mate
ria scz de mulieribꝫ vel cantādo cantile

nas que tot continent vanitates vel disputando de pulcritudine mulierū ⁊c̄. Ideo dicit cum adulteris et cetera. Aliqui ponunt oculos si possent videre ꝑtes discooꝑtas q̄ ꝓuocāt ad pctm̄ vel libenter respiciūt qn̄ gallus agit cū gallina. colūbus cū colūba. asinus cū azina. vel respiciendo se. Ideo dicebat bn̄dictus ad sororē suā ꝙ nūq̄ respiceret corpus suū. Sed qn̄ vellet mutare ciliciuz suū ꝙ mutaret in tenebris ⁊c̄. qꝛ multe sunt q̄ qn̄ vidēt vbera dicūt O quō habeo ego pulcra vbera. Aliqui ponūt aures si loquūtur de deo stati attediant̄ audire sed si loquunt̄ de illa materia dicunt q̄d est hoc resumite siue dicatis iterū et sic delectant̄ audiendo turpia. iō dicit et cū adulteris. Alij ponunt nares in odoribꝫ ⁊c̄. Alij ponūt gulā bene cōmedēdo salcetes ista inclināt qꝛ ꝑsona gulosa sꝑ est luxuriosa. Alij ponunt man⁹ tangendo se vel aliū ⁊c̄. Alij pedes ponunt associando alios dicēdo ego nō faciam pctm̄ sed associabo vos. Iō cū adulteris ponitis ꝑtem vr̄am. Alij ponūt vestes qꝛ est bon⁹ hō vel mulier q̄ hꝫ tantas scissuras vel vestes ⁊ ornatus ondunt ꝙ sunt putane vel meretrices. Alij ponunt corpus faciendo pctm̄ oꝑe. ecce q̄re dicit ⁊ cū adulteris portionē tuā ponebas In meliori loco ponebat Dauid portōnē suā dicēs. Tu es dn̄e spes mea portio mea dn̄e in terra viuentium p̄s. clxxxi. Septimuz blasphemia iracūdorum ibi. Os tuuz habundauit malicia. Ista malicia ē blasphemia in deum q̄ ē inter xp̄ianos qn̄ sunt irati iurādo ꝑ caput ꝑ cor ⁊c̄. scdo renegando maledicar etc̄. tercio dicēdo v̄ba enormia ꝯ xp̄m ⁊ virginē mariā ꝙ celum ⁊ terra deberēt subintrare. Dico ꝙ si nō essent alia pctā in mdo istud ē sufficiēs ad destruēduz villas cōitates ⁊ totū munduz nisi corrigat̄. Nota hic hystoriā de senacherib rege assiriorꝫ q̄ venit ꝯ ciuitatē irl'm regnāte illo scd̄o rege ezechia q̄ sēnacherib dicebat q̄s de⁹ liberabit vos de manu sennacherib. Ex ista blasphemia occisi sunt. clxxxv. milia hoīes armorꝫ sennacherib. Auctas Egressus autē ē angel⁹ dn̄i et percussit in castris assiriorꝫ. clxxxv. milia. Isa. xxxvij. Et ista blasphemia dr̄ quolibet die si sunt duo ludentes ad taxillos dicit vn⁹ non p̄t de⁹ facere ꝙ perdam ludum istū etiā si nō ꝓicerē nisi tu es. Si dicat̄ q̄d hoc ad nos qui nō ludim⁹. Respendeo vobis ꝙ sustinetl qꝛ sicut si lupus intraret villā oēs clamarent sup eū ein wolff ein wolff. Ita ꝯ illos debetis clamare traditores ribaldi ⁊c̄. sed modo totū ponit̄ ad truffā qn̄ ē aliq̄s magnus iurator dr̄ ab alijs faciam⁹ sibi aliq̄d et irritemus eū ⁊ ipe blasphemabit. Et qꝛ istud peccatū nō corrigit̄ reuertit̄ ī caput illorꝫ q̄ hn̄t corrigere. Dicit scriptura Dominatores ꝓpli mei inique agunt dicit dn̄s qꝛ iugit̄ nomē meū blasphemat̄ ꝓpter hoc sciet ꝓpls me⁹ nomē meū in die illa ego ipe q̄ loquebar scꝫ p̄cipiēdo. Ecce assum scꝫ puniēdo Isa. lij. Octauū ē fraudulētia negociorꝫ ibi peccatori aūt dixit de⁹ lingua tua cōcinabat dolos. Cōcionare dolos. i. sil' cātare fallacias hoc fit inter emptorē qꝛ quilibet conat̄ decipe aliū primo incipit emptor dicēs ꝓ q̄ꝫto dabis mihi istud venditor aūt si illud valet tres solidos petit decē et emptor rn̄det d. vultis. xviij. denarꝫ. truffat̄ ⁊ ipe de altero. dicit venditor ꝑ corp⁹ dei constat mihi tm̄ ⁊c̄. Antiq̄r⁹ xp̄iani habebāt magnā cōsciam mentiēdi ⁊ qn̄ emptor dicebat ꝓ q̄ꝫto dabitis mihi istud rn̄debat venditor. secure cōstabat tm̄ iō detis mihi tantū vt lucrer aliq̄d vobiscū. Sed mō nō fit īmo vnus decipit aliū ⁊c̄. Iō de isto tpe ꝓphando dixit Iere. docuerūt līguā suā loq̄ mēdaciū vt iniq̄ agerēt ⁊ laborauerūt Iere. ix.

Intantū mentiunt̄ ꝙ non p̄t homo cre
dere eis in aliquo. Ido ille arguet mun
dū de pctō Nonū ē obloquētia ocio
sorꝝ. ibi pctōri aūt dixit de⁹. Sedens ad
uersus fr̄em tuū loquebaris. Infra eb
domadā null⁹ sedet ad portā qꝛ q̄libet
laborat in negocijs suis alius in campo
alius in vinea. alius in foro. Sed in die
festo tūc sedent ociosi ad portam iudicā
do trāseuntes qñ transit aliq̄s diues di
cūt iste ē magn⁹ vsurari⁹. dicit alter ec̄
pr̄ su⁹ erat vsurari⁹. Itē de alijs q̄ tran
seūt q̄libet hꝫ suū motiuū de ip̄is vel ꝙ
est latro vel homicida. Si trāseunt reli
giosi vl' clerici dicūt. O quō ē iste ping
uis ⁊c̄. Itē si trāseūt mulieres dicūt. ec
ce quō sociauit se ista cū illa q̄ ē meretrix
dicit alter. Iam mr̄ sua amica alterius est
que etiā nō fuit bona. Ecce q̄re dicit se
dens aduersus fr̄em tuū loquebaris de
berent sedere ī ecc̄ia ⁊ occupare se in bo
nis spūalib⁹. audire ꝑmones vesp̄as cō
pletoriū. ⁊ ip̄i iudicāt. Iō p̄t dicere ille
q̄ est p̄ eos iudicat⁹ Aduersum me loq̄
bāt̄ q̄ sedebant in porta ⁊ in me. i. ꝯ me
psallebāt q̄ bibebāt vinū p̄s. lxi. . No
ta q̄ bibebant qꝛ talis oblocutio cōit̄ fit
p⁹ prādiū. Dico ꝙ plures damnant̄ ex
furto lingue q̄ꝫ manuū. cū lingua furatur
famā ⁊ cū manu bona p̄mū ē mai⁹ furtū
Dicit enī b. tho. scd̄e scd̄e. q. lxxvij. arti.
iij. ꝙ detractio ꝑm suū gen⁹ est mai⁹ pec
catū q̄ꝫ furtū. qꝛ int̄ bōa exteriora fama
p̄eminet diuitijs. vñ Salomon dic̄. me
li⁹ ē nomen bonū. i. bōa fama quā diui
tie multe Prouer. xxij. Et sicut latro ñ
p̄t saluari nisi restituat bona sic nec diffa
mator nisi restituat famā corā oib⁹ illis.
corā q̄b⁹ diffamauit. dicēdo ego dixi ⁊ hoc
hoc de tali nō credat̄ qꝛ male ego dixi e
tiā si sit verꝝ qd̄ dixit ꝫ erat secretū. De
ista restitutōne fame quō est nec̄ia vide
b. tho. scd̄a scd̄e. q. lxxiij. ar. ij. ⁊ q. lxij. art.
ij. De modo aūt restituendi famā vide
b. tho. scd̄a scd̄a. q. lxij. arti. ij. in solutione
ad scd̄m vbi ponit ꝙ aliq̄s p̄t auferre fa
mā tripliciter ⁊c̄ vide doc. ibi sup̄ Deci
mū est resistentia bonorꝝ ibi aduersuꝫ fi
liū mr̄is tue ponebas scandalū hoc p̄t de
clarari tripliciter. si expediat. primo de iu
deis q̄ modo sunt filij alteri⁹ matris scꝫ
synagoge. sed qñ cōuertunt̄ ⁊ baptizāt̄
fiant filij matris nr̄e scꝫ ecc̄lie. Sed sunt
aliqui miseri ⁊ mali xp̄iani qui aduersus
tales ponūt scādalum. vitupando eos
despiciendo. O qd̄ pctm̄ ē ⁊ scādalizan
tur ⁊ p̄dunt fidē. Iō dicebat xp̄s q̄ scā
dalizauerit vnū de pusillis istis scꝫ ī fide
qui in me credūt vt suspendat̄ mola asi
naria in collo eius ⁊ demergatur in ⁊c̄
Math. xviij. Scd̄a declaratio est ꝙ
videm⁹ hodie ī mundo ꝙ qñ aliq̄s reli
giosus vel cleric⁹ est bñ dissolut⁹. ⁊ nō
seruat ea ad q̄ tenet̄ null⁹ dicit sibi aliq̄d
īmo cōmendat̄ ⁊ laudat̄. ꝫ si vult serua
re suā regulā quā vouit ⁊ ordinē. talis
statim deridet̄ ab alijs. verbi gr̄a si ī ali
qua religione aliq̄s vult incip̄e bonā vi
tā ⁊ seruare suū ordinē talis vadit ad pa
radisum. Sed statī alij q̄ vadunt ad īfer
nū ponūt corā eo scandulū dicēdo o tra
ditoris ⁊c̄ ypocrita ⁊c̄. Intātū ꝙ faciūt
ip̄m cadere. Idē de clericis ⁊ laycis. mlt̄
ti vellent incip̄e bonaꝫ vitā q̄ isto tiore
nō recipiunt di. O ip̄i trufant̄ de me. iō
dicebat xp̄s. Ve mundo a scandalis ne
cesse est enī vt veniant scandala scꝫ pro
pter malā vitam quā tenent. Verūta
men ve homini illi p̄ quē scandalū venit
Mathei octauo Tercia declaratio est
qñ alique p̄sone vel cōmunitates habēt
guerrā ⁊ diuisionē ⁊ aliq̄ tractāt pacem
etc̄. Sunt aliqui miseri maledicti. qui im
pediunt ponentes scandalum. dicendo.
dicetur ꝙ estis iudeus ⁊ nihil valetis.
vel ꝙ timore facitis. et sic ponunt distur
bium. vel dicendo satisfaciant ⁊ soluant
damna ⁊ expensas cum se adinuicem

damnificauerūt Illi ponunt scādalū. Ecce q̄re dicit aduersus filiū matris tue.s. ecclie vl' cōitatl ponebas scādalū. hec supple pctā fecisti ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ ꝙ ero tui silis arguā te. Ecce q̄re dicit thema. Ille scz dn̄s ihs xp̄s arguet mūdum de pctō.

De eadem sermo tercius

Cum venerit ille arguet munduz de pctō Joh.xvi. Si subtilit' volumꝰ vitā xp̄i cōtemplari manifeste inueniemꝰ ꝙ ab incarnatōne sua vsqz ad ascēsionē suā oīa opa q̄ fecit. fuerūt ad expellendū vicia ⁊ pctā remittēduz Ad practicā. Primū opꝰ qd̄ fecit ꝓ nr̄a redemptiōe. fuit eiꝰ incarnatō. qz de palatio pr̄is voluit descēdere hūiliari ⁊ īcludi in vtero vniꝰ puelle. hoc opꝰ fecit ad expellendū pctm̄ supbie de mundo. qz si ipe q̄ ē rex ⁊ dn̄s oīm tantū voluit hūiliari q̄s hō dz extolli ⁊ supbiēdo exaltari sup alios Secūm opꝰ fuit natiuitatl qn̄ de vtero paruo incorrupto voluit nasci ⁊ ī puritate ⁊ virginitate sp voluit viuere. ⁊ hoc ad expellēdū ⁊ corrigenduz pctm̄ luxurie Terciū opꝰ fuit eiꝰ conuersatōis in hoc mdō ī maxīa pauptate qz statī natꝰ nō in lecto delicato ꝫ in presepio fuit positus extūc nūq̄z habuit domū ꝓpriā. Itē sp portauit vnā vestem quā sibi fecit virgo maria cū esset puer. tercio anno q̄ ipo crescēte augmentabat' nec portabat peccuniā hoc fuit ad expellendū pctm̄ auaricie. Si rex voluit ita eē paup. q̄d curādū ē cōgregare ꝑ vsuras furta ⁊ hmōi Quartū opꝰ fuit magl amoris erga nos laborādo ꝓ nobis p̄dicādo vt ꝓcuraret nr̄am salutē ⁊ saluationē. hoc fuit ꝯ pctm̄ inuidie. ut cogites si xp̄s tātū dilexit nos ⁊ nos etiaz debemꝰ nos diligere adinuicē. Quintum opꝰ fuit qz ieiunauit. xl. diebꝫ ⁊ noctibꝫ nihil cōmedens nec bibēs. tota vita sua fuit vt q̄dragesīa ꝫ fecit ad expellendum pctm̄ gule. Sextū opꝰ fuit eius dura passio. voluit enī capi. ligari ⁊c̄ cuz magna pacia remittēdo ⁊ orādo ꝓ crucifixoribꝫ ꝫ fuit ꝯ pctm̄ ire ⁊ vindicte. qz si rex noluit vindictā de tāta iniuria ⁊ nec tu debes recipe vīdictā de tuo inimico.

Septimū opꝰ fuit qn̄ tercia die voluit resurgere a mortuis ꝫ fecit ꝯ pctm̄ accidie. qz multi sunt mortui pctīs. q̄ nolūt resurgere ꝑ pniam. Tres dies hz penitētia scz cōtritōnem. cōfessionē ⁊ satisfactionē. Itē ordinauit sacramēta ecclie ī remissionē pctōꝝ. pz ḡ totꝰ labor xp̄i fuit ad expellēdū ⁊ remittēdū pctā. Idcirco sup ꝫ dimittet' iniq̄tas domui iacob et iste oīs fructꝰ ut auferat' pctm̄ eiꝰ Isa xxvij. Nota idcirco sup ꝫ scz aduētū xp̄i Duo aduentus xp̄i inueniuntur in sacra scriptura. Primꝰ fuit ad redimēdū hūanū genꝰ. Secūdꝰ erit ad iudicādū. Et sicut p̄mus aduentꝰ fuit ad expellenduz et redimendū pctm̄ siue remittendū. secundus erit ad arguēdū ⁊ puniēdū pctōres. hoc dicit thema. Cū venerit ille arguet mūdū de pctō cū venerit supple in secūdo aduentu ad iudicādū arguet mundū. i. hoīes mūdanos de peccato. In aduētu xp̄i ad iudiciū. de tribꝫ peccatis maxime sūt arguendi hoīes mundani. Primū de ociositate cōtra seip̄m. Secūduz de crudelitate ꝯ ꝓxīm. Terciū de infidelitate ꝯ deū. Et de tercio simplicit' loq̄t' thema Quātū ad p̄mū ⁊c̄ Ociositas est qn̄ hō siue religiosꝰ siue clericꝰ vl' laycus ꝑmittit trāsire tp̄s inane. Nā deus dat tp̄s ad acq̄rendū merita ⁊ virtutes et ociosus nō curat ꝫ cōgregat bōa tp̄alia. Mō si hō nō cōgregat spūalia merita ⁊ virtutes lz cōgregaret oīa bōa tp̄alia hmōi ociosꝰ iudicabit' ⁊ tāq̄z ociosus in iudicio cōdēnabit' Det' rō ꝑ silitudinē de p̄refamilias hn̄te multos captiuos

quos mittit ad plateā ad lucranduz de
narios in messe ⁊c̄. dicens eis laboretis
taliter. ꝙ in sero porteti lucrū. qñ illi ca
ptiui veniūt i sero ad domū cū lucro cū
gaudio a dño recipiunt. Si vero ñ por
tant lucrū. q̄uis laborauerunt ⁊ sudaue
runt currendo ⁊c̄. ociosi iudicant ⁊ dure
rep̄hendunt. nec dat eis cenā. sed ponun
tur in captōe. Idē in ꝓposito xp̄s ē dñs
et paterfamilias. nos vero sum⁹ seruito
res ⁊ captiui ei⁹. p̄ciso sanguine suo em
pti. Auc̄tas. Empti estis p̄cio magno
p̄ma ad Corin. vi. Et misit nos ad pla
teā hui⁹ mundi ad lucranduz merita. ⁊
virtutes. Ego posui vos scz in mūdo vt
eatis ꝑ bōa opa. Et fructū scz lucri af
feratis ⁊ fruct⁹ vester scz spūalis mane
at qꝛ tp̄alis trāsit Joh. xv. In sero aūt
scz in morte. tunc enī cōplent dies vite
nr̄e et vadim⁹ ad domū dñi. scz ad iudi
ciū. ⁊ xp̄s licz oīa sciat. ip̄e tñ interrogat
iustū ⁊ impiū. Quis es tu oportet sibi
rñdere dñe ego sum talis Et q̄d vis? dñe
vt intrē ꝑadisū. ⁊ xp̄s videam⁹ q̄d por
tas. portas lucrū. Tūc apparebit q̄ fuerīt
diligentes vel ociosi. Illi aūt q̄ solū cu
rant de laboribꝫ hui⁹ mundi ⁊ negocijs
que oīa hic remanēt. nullū lucrū porta
bunt. Jō mittit eos ad hospitale misero
rū ad carcerē inferni. Sed illi q̄ nō solū
curabāt de bonis hui⁹ mundi vt viue
rent sed magis curabāt de factis aīe ora
bant ieiunabāt cōfitebant cōicabant. ⁊c̄
tales portant lucrū ⁊ fruct⁹ meritoꝝ ⁊
bonoꝝ opum. Jō gaudiose a xp̄o recipi
unt ad gl̄iam. Multi credunt mō eē di
ligentes qꝛ laborāt ⁊ negociant qui tūc
cōdemnabunt tanq̄ negligētes ⁊ ociosi.
Et multi iudicant mō ociosi vt contem
platiui ⁊ qui faciūt pn̄iam. q̄ tūc reputa
bunt diligentes fuisse. Ecce quare dicit.
ego posui vos scz in platea hui⁹ mundi
vt eatis de virtute in virtutē. continue
meliorando vitā ⁊ fructum afferatis.

Modo ne sitis ociosi qñdam vobis q̄
les fructus debetis afferre qui placent
xp̄o ⁊ inueni ꝙ sunt q̄nq̄. Prim⁹ quē
debetis portare ē de oratione spūali scz
quolibet die in mane ⁊ sero facere oratō
nē genibꝫ flexis. cogitando ꝙ videt illū
qui minat vobis ex peccatis que fecistis
tunc incipiatis orationē humilit dicēdo
Pater noster. Aue maria Credo ī de
um ⁊c̄ Secūdus fruct⁹ ē de sanctifi
catione tp̄ali scz seruare dñicā. Rō q̄a
xp̄s quieuit in resurrectōne. Tercius
fruct⁹ est de cōfessione sacramentali ex p̄
cepto dei in q̄libet q̄dragesima. sed de bo
no cōsilio quolibet mense debet mundari
camisea aīe scz cōscīa sicut camisea corpo
ris Quart⁹ fruct⁹ ē de cōione eucha
ristie. In illa hostia nō est panis sed ibi ē
fructus ille. de quo dr̄ virgini marie be
nedictus fuructus ventris tui Quin
tus fruct⁹ ē de afflictōne pn̄iali quēad
modū enī colit terra. vt faciat fructū. qꝛ
aliter nō esset apta ad fructificandū Ita
corp⁹ nr̄m de terra formatū ad hoc ꝙ
habeat cōditiones terre op̄tet ꝙ aretur
vel ieiunio vel cū cilicio ⁊c̄ ut faciat fru
ctū p̄ciosum pn̄ie. De p̄sona q̄ facit istos
fruct⁹ p̄t dici. Erit tanq̄ lignū q̄d plan
tatū ē secus decursus aquaꝝ scz p̄dica
tionū. ꝙ fructū suū dabit in tp̄e suo p̄rio
p̄s. Inutiles aūt ⁊ ociosi seu infructuosi
dure arguent a xp̄o. Nota hic ꝑabolaz
de seruo pigro ⁊ inutili ⁊ ocioso p⁹ mul
tū vero tp̄s venit dñs seruoꝝ illoꝝ et
posuit rōnē cū illis Math. xxv. Et loq̄
bat xp̄s de se. qñ debuit celū ascendere.
qꝛ tūc ꝑegre ꝑfect⁹ ē. Quantū ad se
cundū pctm̄ de crudelitate cōtra ꝓximū
Tantus est amor xp̄i ad nos. ꝙ iniuria q̄
fit cōtra ꝓximū xp̄s recipit in suā. Amē
dico vobis q̄d vni ex minimis meis feci
stis mihi fecistis Math. xxv. Ista rō de
beret nos cogere ne simus crudeles ꝓxi
mo sed benigni ⁊ misericordes Nota

q̄nq̄ crudelitates in hominib⁹ mundi.
Prima est dando scz elemosinā quādo
paup̄ petit elemosinā stat ⁊ ille a quo pe-
tit non respondit paup̄ iterꝫ querit qꝛ est
indigens. ⁊ ille dure ⁊ crudeliter dicit va-
datis laboretis ⁊c̄. Dicatur q̄modo ele-
mosina est danda. Ideo apl's. vnusq̄sq̄
p̄ut destinauit ī corde suo scz dare nō ex
tristicia hylarē enim datorē diligit deus
scd̄a ad chorinth̄. ix. Scd̄a crudelitas
est vendendo scz plus p̄pter sperā hoc est
p̄pter solucionis dilacionem. vsura est ⁊
dāpnacio. Tercia crudelitas ē in mu-
tuando. mutuare enī est misericordia ⁊ in
casu maior q̄ dare elemosinā. Sed mō
totū vertitur in crudelitatē. quādo enim
paup̄ habet necessitatē quia habet p̄uide-
re filijs mulieri ⁊ filiab⁹ ⁊ seruitorib⁹ do-
mus. venit ad diuitē ad mutuandū statī
sequit̄ crudelitas de vsura ⁊c̄. Quar-
ta crudelitas ē in soluēdo sunt multi cru-
deles q̄ nolunt soluere solidatū seruis ⁊
ancillis laboratoribus Cuilibet tali dicit
dñs. q̄cunq̄ tibi aliquid op̄atus fuerit.
statim mercedē eius ei restitue ⁊ merces
mercenarij tui aput te ōnino nō remane-
at Thobie. iiij. Quinta crudelitas est
scz in retinendo bona defunctoꝝ non cō-
plendo testamenta ⁊ ordinacōnes eoꝝ.
qualis crudelis esset si videres patrē tuū
vel matrē in igne ⁊ nolles eos iuuare cū
posses Maior crudelitas est de animab⁹
q̄ cōburunt̄ in igne purgatorij calidiore
isto incōparabilit̄ ⁊ clamant ad dñm O
dñe iusticia de filio meo p̄ditore siue de
herede ⁊c̄. Auctoritas. Nunquid faciet
deus vindictā electoꝝ suoꝝ clamanciuꝫ
ad se die ⁊ nocte ⁊ pacientiā habebit in il-
lis. Dico vobis q̄ cito faciet vindictā il-
loꝝ. Luce. xviij. De istis crudelitatibus
arguet mundū xp̄us in iudicio. Auctori-
tas cū venerit fili⁹ hominis in maiestate
sua ⁊ omnes angeli eius cū eo ⁊c̄. Ma-
thei. xxv. Quantū ad terciū peccatum
de infidelitate cōtra deū est. Istud pecca-
tum est maius alijs quia cōtra deū īme-
diate de hoc loquit̄ singularit̄ thema Cū
venerit ille arguet mundum de peccato.
Subdit̄. de peccato quidē. quia nō credi-
derunt in me. nihil taꝫ rep̄hensibile est in
subdito seu vasallo q̄ infidelitas q̄ quin-
tuplex inuenit̄. Prima est infidelitas
cordis aliquoꝝ xp̄ianoꝝ qui solo noīe di-
cuntur xp̄iani. sed in corde suo nō habent
firmā fidem nec clarā credenciā dicētes
quid scit homo q̄d est in alio mūdo. Ali⁹
dicit q̄modo est possibile q̄ in tam parua
hostia sit totus xp̄s ⁊c̄. Non est īpossibi-
le apud deū omne verbū ⁊c̄. Ex peccatis
enī ⁊ mala vita diu cōtinuata perditur fi-
des in corde Et licet in ore nō audeāt di-
cere ex timore tamen in corde titubant.
Auctoritas. Bonā conscientiā quidā re-
pellebant circa fidē naufragauerūt. p̄ma
ad thimotheū p̄mo. Ideo quolibet ma-
ne ⁊ sero debetis dicere. Credo in deum
genib⁹ flexis cū p̄testacione ⁊ sic conser-
uatur fides in corde. Scd̄a est oris iu-
rando crudeliter renegādo blasphemān-
do qui renegat dominū suū infidelis est.
O quociens renegat̄ deus maxime in lu-
dis. Ideo p̄uideat̄ ne maledictio ⁊ dāp-
nacio incurrat̄. vnde dicit scp̄tura sancta
dñe maledicti erūt q̄ contēpserint te. ⁊
condēpnati erunt q̄ te blasphemauerint.
Thobie. xiij. Tercia est manuū recipi-
endo vindictā de inimicis. quia facere vin-
dictam ad regē p̄tinet. q̄ ergo aufert re-
galia regi īfidelis ē. vindictā enī facere re-
gale ē dei. mihi supple vindictā reseruaui
⁊ ego retribuā d̄t dñs. Ad roma. xij.
Quarta est pedū scz eundo ad demones
scz diuinos sortilegos ꝯiuratores inimi-
cos xp̄i. q̄lis infidelitas est seruoꝝ qui in
suis necessitatib⁹ recurrunt ad inimicos.
cū eis habentes sua colloquia ⁊ consilia.
talis est xp̄ianoꝝ recurrentiū ad demo-
nes pro sanitate habenda vel inuencione
eius quod perdidistis. nec valet excusacio
dicenciū non habemus hic medicos nec

apostolicarios pmittā ergo mori filiū meum paciētē ꝛc. Falsum est. quia xps medicus magnus vbiq; est. Ad ipsum ergo recurrendū est q̄ virtute nois sui curat omnem infirmitatē. Quinta fidelitas est totius corporis qñdo illi de matrimonio aliq; faciūt luxuriā q̄ sit infidelitas clar est quia qñ vir curat de vxore alterius. vel de alia muliere. fidē pmissā vxori frāgit ꝛ econuerso. De illis qui non sunt de matrimonio q̄ luxuria sit infidelitas. probatur sic. Nā ille qui ymaginē xpi crucifixi vel vrginis marie piceret in latrinam esset infidelis ꝛ proditor. Modo nulla ymago est magis ppria ymago dei q̄z homo. Auctoritas ad ymaginē dei fact⁹ ē homo. Nec sol nec luna nec aliqua stellarum habet imaginē dei. Quanto ergo tu facis luxuriā picis ymaginē dei in latrina ꝛ luto luxurie. Dicat contra illos qui dicūt simplicē fornicacionē nō esse peccatum. De luxuriosis autē dicit generacio enī puersa est ꝛ infideles filij. Deutronomij. xxij. Ergo cū venerit ille arguet mūdum de peccato scz infidelitatis. Taliter ergo viuamus vt contra ista tria peccata deus det nobis tres virtutes eis oppositas contra ociositatē diligenciā spūalem contra crudelitatē dilectionē primalem ꝛ contra infidelitatē credenciā cordialē. hic per graciam

De eadem dominica post octauas paschx. Sermo ēgrtus de epistola

Verbum potest

saluare aias nostras Jacobi. j. Istud verbū dat mihi motiuū p̄dicandi de effectu verbi dei in saluacionē animarū Materia erit bona ꝛ vtilis. Sed pmo salutet virgo maria ꝛc. Istud verbū indiget breui declaracōe p introductōe materie. Pro quo sciendū q̄ in sacra scptura verbū dei accipit dupliciter. quia inuenitur verbū dei. pmo pprium ꝛ eternale. secundo inuenit verbū dei cōmune ꝛ tēporale. Quantū ad pmū illud verbū est filius dei. hō est verbū transitorium vt meū verbū vel tuū q̄ non durat nisi q̄z diu fit. ⁊ verbū dei est eternū ꝛ durabile sine pncipio ꝛ sine fine. Vnde beatus Thomas multiplicē ponit differenciā inter verbū diuinū ꝛ nostrū verbū. Verbū enim diuinum vt dicit in de potencia. q. ix. articu. v. est tantū vnū perfectū. ꝛ idē quod essencia diuina. ideo est filius. Non autē nostrū quia est multiplex imperfectū ꝛ accidens Itē in de potencia. q. viij. ar. pmo in corpore articuli dicit q̄ verbū nostrū non permanet in intellectu nro nisi durante actu intelligendi. Sed clarū est q̄ verbū diuinum nō est transitorium nec tēporale sed eternū. Dicat de illo magno alphacano scz sacerdote sarracenorū q̄ petijt a mgro vincentio q̄modo potest fieri q̄ deus habeat filiū. Cui respondit magister vincentius. tu credis q̄ deus sit eternus. respondit q̄ sic. ꝛ credis q̄ sit mutus vel loquat. respondit q̄ nō credebat ipsū mutū esse. ⁊ loquebat. ꝛ magister. ꝛ illud verbū de filius dei. de quo dicit Johānis pmo In pncipio scz mundi erat verbū. ꝛ verbum erat apud deū scz patrē quia pr non est suū verbū. sed distinguūtur psonalit Et deus erat verbū. Si thema intelligit de isto verbo certū est q̄ potest saluare aias nostras scz causalit ꝛ pncipalit. quia ipse causa totalis ꝛ pncipalis est nostre saluacionis. Ideo dixit angel⁹ Joseph sponse virginis marie. postq̄z virgo cōcepit filiū dei. vocabis nomē eius ihesū. i. saluatorem. Ipse enim saluū faciet populū suum a peccatis scz credētes ꝛ obedientes a peccatis eorū. Matthei pmo. Si de isto verbo volum⁹ logui clarū est thema Dico scdo q̄ inuenit in sacra scptura verbū dei cōe ꝛ tēporale. qz habuit pncipium ꝛ istud est verbū sacre scpture. tā in veteri q̄z in nouo testamēto ꝛ vbū p̄dicacōis. Sed ēgre sacra scptura de verbū dei ꝛ nō pprie

tarū vel euangelistaꝝ aut apostoloꝝ vel
p̄dicatoꝝ. Et dico hic ꝙ ꝓprius dr̄ ꝟbū
dei q̄ꝫ p̄dicatoꝝ dei. rō quia si organū ci
thara fyala vel fistula facit bonū sonū ⁊
gratū audientibꝫ. Ille sonus cui⁹ erit or
gani vel fistule. Nunq̄d organiste vel fistu
latoris. certuꝫ est ꝙ sic. quia ipse mouet
organū ⁊c̄. Ideo deus est bonus fistula
tor. ꝓphete ⁊ apostoli euāgeliste ⁊ p̄dica
tores sunt organa vel fistule ⁊ simpliciter
sunt instrumēta ꝫ deus est ita bonus ma
gister. ꝙ cū malo instrumēto facit bonū
sonū. Non enī vos estis q̄ loq̄mini ꝫ spi
ritus patris vestri q̄ loquit̄ in vobis. Ma
thei.x. Ista est rō quare verba sacre scrip
ture dicunt̄ verba dei. Unde dr̄ scp̄tura
Cū accepissetis a nobis verbū auditus
dei. accepistis illud nō verbū hominū ꝫ si
cut est vere verbū dei. p̄ma ad thessotheñ
scdo. Istud verbum est cōmune multi ⁊
tēporaliter. de isto verbo ego volo ꝑtra
ctare thema ꝓpositū. quia de isto verbo ē
difficultas q̄mō potest saluare animas.
Istud verbū. qñ est digne p̄dicatū ⁊ de
uote auditū facit tria
Primo illuminat in cognicione de rebꝫ
spiritualibus
Secundo inflāmat in dilectione de bo
nis celestialibus
Tercio purificat de infectione de culpis
mortalibus
Ista tria sufficiunt ad saluacionē aīaruꝫ
ergo verbuꝫ potest saluare animas nr̄as
Dico p̄mo ꝙ ꝟbū istd̄ qñ est p̄dicatū
digne ⁊ auditū deuote. illuminat audito
res in cognicione spūaliuꝫ. qꝛ illa q̄ sunt
fidei ꝑ aures habēt intrare in corde. nō ꝑ
oculos nec aliter. ita sunt alta ⁊ transcen
dentia illa q̄ fidei sunt ꝙ nō possunt intra
re in corde nisi per aures. verbi grā. vos
creditis ꝙ qñ homo morit̄ ⁊ aīa separat̄
a corde ꝙ viuit ⁊ vadit vel ad paradisum
si fuit bone vite. vel ad purgatorium vel
ad infernum si fuit īpenitens. Ista veritas
nō intrauit in corde vestro ꝑ oculos quia
vos nō potestis videre animā quādo re
cedit a corpore q̄ꝫtūcunq̄ꝫ respiciat̄. Sed
ista veritas intrauit ꝑ aures. quia ita dicit
apostol⁹. fides est ex auditu. audit⁹ autē
per verbū dei. Ad roma.x. Si enī videre
tur ad oculuꝫ non haberem⁹ meritū. Si
creditis vos ꝙ hostia sit alba vel rotūda
nec grates nec grās meremini. Sed cre
dere ꝙ xp̄s deus ⁊ homo sit int⁹ vt dr̄ ver
bum dei est meritū. Ista veritas ꝑ aures
intrat. audit⁹ autē per verbū dei intrat.
Itē qñ creatura baptizat̄ ab ea expellit̄
dyabolus. Ideo exorcizat̄ quia ante bap
tismū inhabitat̄ a diabolo. In baptismo
autē exit ⁊ venit spūssanct⁹ ⁊ vos non vi
detis q̄ꝫtūcunq̄ꝫ attente respiciatis. q̄mō
ergo scitis istā veritatē per verbum dei.
Itē quādo sacerdos dr̄ illa verba a xp̄o
ordinata xp̄s venit in hostia. vos nō vide
tis ipsum venire. tñ creditis ipsū ibi esse
ex verbo xp̄i. quia multociens audiuistis
p̄dicare. Unde est ꝙ nos non possumus
ista spūalia ꝑcipere. Dico ꝙ ex carne im
pediente. Sicut si ego tenerē ocularia de
vitro rubeo vel colore alio oīa que vide
rem essent eiusdē coloris in mea apparen
cia licet esset falsum iudiciū quia audiui.
⁊ ita est ꝙ ille est indut⁹ de albo ⁊ ille de
nigro ⁊c̄. Ita est de oculis aīe q̄ꝫdiu vi
det per ocularia corporis non videt nisi
corporalia. Ideo ꝑ auditū habet iudica
re de spūalib⁹. Sed qñ est separata a cor
pore q̄modo vadit vel ad paradisum vel
ad purgatoriū vel ad infernū videt xp̄m
in hostia cōsecrata videt dyabolum rece
dentem a creatura qñ baptizat̄ ⁊ spūm
sanctū venientē. Ecce rō quare per visuꝫ
nō possum⁹ cognoscere spūalia ꝫ per au
ditum verbi dei. Ideo dicebat dauid Lu
cerna pedibꝫ meis verbuꝫ tuū ⁊ lumē se
mitis meis. p̄s.cxviij. Nota passus eun
di ad paradisuꝫ sunt veritates fidei ⁊ bo
na opera. Si orastis hodie iā fecist̄ vnū
passum. aliū si dedistis elemosinā. alium
si audiuistis missā ⁊c̄. Ideo dauid Ibunt

de virtute in virtutē ⁊ videbit deus deorum
in syon. Et multi sunt q̃ errant circa istos
passus quēadmodū ille q̃ vadit de nocte
per viā periculosā luxuosā ⁊ lapidibus ple-
nam indiget lumine alias ⁊c. Ita q̃dīu
nos sumus in via huius mundi periculosa ⁊ lu
xuosa in q̃ sunt moles lubrice immunde de
luxuria ⁊ de alijs multis peccatis. Ideo in
digemus lumē lucerne vbi dei. Si enim istū
lumen p̄cederet nō impingeremus in tantum.
Verbi grā qñ iuuenes interrogant a con-
fessore dicunt q̃ fecerunt luxuriā cū pub
licis mulieribus ⁊ excusant se. dicendo ⁊
qd̄ peccatum est ⁊c. Ecce quō ledunt. Ideo
est nobis necessarium verbum dei vt illu
minet. Nā si cum filia regis peccaret. qd̄
peccatum esset hunc d esset ,p dicio ⁊ nunc d
oēs mulieres sunt filie dñi tui regis ihesu
xpi. sibi ergo facis iniuriā ⁊ prodicionē. Si
vero ipe rex dat tibi filiā suā in vxorē tūc
habeas solaciū cū ipsa. Q̃ qt cadunt i lu
to isto periculoso ,ppter hoc necessariū est
lumē verbū dei. Diceret alicus Ego nō pec
caui cū mulieribus si mecum tangendo ⁊c.
Non potest dicere q̃ fecerim iniuriā ali
cui. imo quia q̃ ,picit calice consecratū in
luto scient magnū peccatum fecit. Moueritis
q̃ magis cōsecratū est corpus xpi iam q̃ ca
lix ad recipiendū corpus xpi. Qūdergo
tangendo facis illud peccatum ,picis calicem
corporis in latrina ⁊ grauius peccas. Et q̃t
cadunt ibi qz non p̄cedit eos verbum dei.
Alij impingunt in lapides duros vt vsu
rarij. Qui qñ a confessore interrogant si
faciunt vsurā dicunt nō. ⁊ nunc d mutua
tis. imo ⁊ qualit Ego mutuo tecē flore
nos ⁊ in istrumento ponunt. xij. ⁊ dicunt
nunc d hoc est vsura ⁊ q̃re. Mōne de meis
pecuniis possum recipere lucrū. Dicat q̃
mo recipiunt quia pecunie nō sunt sue. ip
si solū sunt thesaurarij. Si ergo thesaura
rius regis cōtra voluntatē ⁊ ordinacionē
suā dispensat pecunias regis quid faceret
de ipso rex ⁊c. Ita solus xps est dominus
pecuniarum bladi vini olei ⁊ omnium fructuū
⁊ aliarum omnium rerum. Auctoritas dauid.
Domini est terra ⁊ plenitudo eius. diui
tes autē sunt eius administratores ⁊ the
saurarij. ⁊ non dñi. quia ille q̃ est dominus
alicui rei non tenet alteri reddere com-
putū. Sed vos tenemini reddere cōpu-
tum. imo de omnibus que habuistis ⁊ ex-
pendistis q̃modocunq ⁊ q̃ubicunq ⁊c.
Auctoritas. Sic nos existimet homo vt
ministros xpi ⁊ dispēsatores ⁊c. p̄ma do
minicā. iij. Multi errant ergo ,ppter defec-
tum luminis. Ecce quare dicit dauid. Lu
cerna pedibus meis verbū tuū. quo homo
regitur in hoc mundo: scdo dicit ⁊ lumen
semitis meis. Nota differentiā inter viā
⁊ semitā. via generalis est credencia que
habet de deo naturalit. q̃ est vnus deus
creator ⁊ gubernator omnium. vna prima
causa p̄mus motor ⁊ p̄mū p̄ncipium ⁊c. Se
mite vero sunt secreta fidei q̃ naturaliter
non possunt sciri nec videri si solū sciunt
per diuinā reuelacionē. Ideo dicit ⁊ lumē
semitis meis. patet p̄ma vrtus verbi dei.

Secunda vrtus verbi dei est q̃ inflam
mat in dilectione celestium. Iam scitis q̃
omnia bona huius mundi finē habebunt ⁊
dimittenda sunt sicut sunt honores diui
cie dignitates etiā si essetis rex vel papa
oportet dimittere ⁊ p̄dere omnia ⁊ sepe
liri ⁊ corrumpi ⁊ tunc perdunt delectacio
nes corporis ⁊ solacia qz nec vxor nec fi
lia vellent ire vobiscū. ideo necessariū est
inflāmare se ⁊ desiderare bona spūalia ⁊
esse cū deo ⁊ cum sanctis ⁊ stare cū ipsis. Q̃
qualis honor Q̃ q̃lis dignitas habere so
cietatē cum patriarchis ⁊ ,ppletis apposto
lis ⁊c. Irez de diuicijs hunc d aliquis in
hoc mūdo q̃tūcūq diues habuit q̃c d
voluit ,p fecto nō. Et in paradiso q̃libet
habet quic d vult ⁊ desiderat sunt imor-
tales ipassibiles. De hijs bonis ergo ho-
mo se debet inflāmare ⁊ nō de bonis hu
ius mundi. hoc fit per verbū dei quod in-
flammat cor. Auctoritas. Nunc d non
verba mea sunt quasi ignis ardēs dicit dñs ⁊

⁊ quasi malleus cōterens petrā: Jheremie.xxiij. verba dei sunt q̄si ignis ardens. hoc ad oculū potestis videre. quia multi veniunt ad sermonē frigidi: q̄ audiendo sermonē calefiunt. frigidus est superbus. ꝫ calefit qñ humiliat̄. Idē de alijs pctis. In furno enī p̄dicacōnis calefiunt. ⁊ ille q̄ p̄dicat sufflat ⁊ incendit ignē ⁊ gentes calefiunt. vn⁹ recedit ita calefact⁹ ⁊ inflāmatus vt viuat caste. alius remittēdo iniurias inimicis. alius satisfaciendo. Ideo xp̄s Luce.xij. Ignē veni mittere in terrā scz amoris ⁊ caritatl. quia gentes erant frigide calide ⁊ congelate. non curabant de bonis paradisi ꝫ de bonis huius mundi. Dicit scd̄o ⁊ quasi malleus conterēs petrā. Sicut enī verbū dei d̄r ignis quia inflāmat cor in dei amore. Ita dicitur malleus cōterens petrā durā cordis in amore ꝓximi. Multi habent cor lapideum dicendo nō parcerē inimicis ꝫ malleo verbi dei frangit̄ cor. ⁊ faciunt pacem ꝓ honore dei ⁊ non hominū ⁊ saluacione animaꝝ. De illo autē qui nō vult remittere d̄r Job.xli. Cor eius indurabit̄ quasi lapis ⁊ stringit̄ quasi malleatoris incus.

Tercia virtus verbi dei est ꝙ purificat de infectione de culpis criminalib⁹ qꝛ verbum dei qñ deuote audit̄ totā animā purificat intellectū memoriā ⁊ voluntatem Nota ad hoc exemplū in vitis patrū de quodā hoīe qui ex deuocione iuit ad visitandū vnū sanctū heremitā querēs ab eo regulā ⁊ modū bene viuendi vt possit saluare animā suā cū esset rudis ⁊ ignorans q̄d deberet facere. respondit heremita. audias sermones euāgelicales nō questionales ⁊ ille. libenter audio ⁊ multū delector in audiendo sed post nō recordor de aliquo verbo sermonis id̄o q̄d mihi ꝓderunt: tunc scūs homo volens sibi ostendere ad oculū effectū verbi dei in purificando a culpis ⁊ maculis peccatoꝝ misit euꝫ ad fontē cū vna cistella foraminib⁹ plena ⁊ īmūda vt portaret sibi aquā in cistella. Ille autē nolens scō homini cōtradicere iuit ⁊ impleuit cistellā. ꝫ quādo extrahebat ipsā de fonte statim cistella euacuabatur ꝫ fuit purificata q̄ veniens de fonte dixit se nō posse aquā portare ⁊c̄. Et heremita. quādo tu iuisti ad fontez cistella erat īmunda: respondit ꝙ sic. ⁊ modo est pulchra. Ita pari modo qñ tu vadis ad sermonē vadis ad fontē. de quo Ecc̄i.i. Fons sapīe verbū dei in excelsis Cistella īmunda est cōscientia vagabunda ⁊ crapulosa ⁊ quādo audis sermonē implet̄ tota ⁊ licet memoria nihil retineat tamē purificat̄. Ecce pulchra similitudo. ⁊ confirmatur auctoritate xp̄i dicentl. Jam vos mundi estis ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Johānis.xv.

¶ Dominica quarta post octauas pasche Sermo p̄mus

Pater amat vos quia vos me amastis. Habetur verbū istud textualiter Johānis.xvi. et officiat̄ in euuangelio hodierno ⁊ si placz deo habebim⁹ bonas doctrinas. Sz p̄us salutet̄ virgo maria ⁊c̄. Totū sanctū euuangeliū hodiernū est verbū xp̄i consolatorium qd̄ xp̄s dixit apostolis consolando eos. qꝛ erant valde tristes Quia xp̄s dixerat eis ꝙ in die iouis sequēti erat ab eis recessurus. de quo erāt valde tristes nec miꝝ quia amore sui dimiserant patriam. bona amicos ⁊ ꝑentes ⁊ ꝙ recederet ab eis non visuri eū vnq̄ꝫ in hoc mundo ex hoc multū erant desolati. Quando enī amicus care dilectus recedit ab alio amico cū quo habuit magnā familiaritatem stando comedendo bibendo dormiēdo ⁊c̄. alter remanet valde tristis ⁊ desolatus. īmo etiā bestie irrōnales si vna fuerit diu cū alia in eodē stabulo ⁊ alia recedit altera nō poterat comedere nec q̄esce